

موضوع اصلی «خانه ما» رقابت بین خانواده‌ها برای انجام صرفه جویی در زندگی است. چون در سال‌های اخیر شاهد آن هستیم که مصرف‌گرایی از عوارض زندگی مدرن شده است. چنین برنامه‌هایی می‌تواند کمک کند تا خانواده‌ها با صرفه جویی‌های درست، آگاهی لازم را به دست آورده و در خانه آن را به کار گیرند

خانواده جوینده

مرور چند برنامه تلویزیونی که با فرهنگ عمومی مردم کشورمان تطابق زیادی دارد

ساخت ایران

با وجود ساخت برنامه‌های تلویزیونی که کپی برداری یا الهام گرفته از برنامه‌های خارجی هستند در این چند سال اخیر برنامه‌هایی هم ساخته شده که اتفاقاً کاملاً مطابق با فرهنگ جامعه و خانواده‌های ایرانی طراحی و به اجرا درآمده‌اند. فارغ از برنامه‌های کارشناسی، تخصصی و جدی که در هر صورت موضوع و قاعده آن براساس حال و هوا، عرف و سبک و سیاق داخلی است و همیشه روال بر همین منوال بوده؛ اما برخی از برنامه‌ها هستند که ماهیت آن سرگرمی بوده، ولی با سبک و سیاق داخلی طراحی شده‌اند. از این دست برنامه‌های با محوریت سرگرمی؛ اما بومی بسیار ساخته شده که البته برخی از آنها موفق و برخی دیگر ناموفق بوده‌اند. در این گزارش به چهار برنامه‌ای که موفق بوده‌اند و مخاطب‌های خوبی را جذب کرده‌اند اشاره خواهیم کرد تا ببینید با کمی فکر، خلاقیت، اعتماد به نفس و... می‌توان برنامه‌هایی ساخت، بدون آن که نیاز باشد حتی الهامی از برنامه‌های موفق جهانی گرفت به این امید که بتوان مخاطب‌ها را مجاب به تماشا کرد.

محلہ گل و بلبل

عمو پورنگ در دوره‌ای وارد اجرای برنامه‌های کودک و نوجوان شد که برخی از برنامه‌های کودک تلاش می‌کردند با کپی برداری از برنامه‌های کودک خارجی، کودکان را پای برنامه‌های خود نگه دارند. اما عموپورنگ با علم به این که باید برنامه‌ها با توجه به فضا و حال و هوای خانواده‌ها و کودکان ایرانی طراحی، ساخته و پرداخته شود، در این عرصه ورود کرد. برای همین هم داریوش فرضیایی یا همان عموپورنگ خیلی سریع در میان خانواده‌ها و کودکان جا باز کرد و توانست فضای ایرانی و روحیات و اخلاق خانواده‌ها را در مقابل قاب تلویزیون بیاورد. برنامه «محلہ گل و بلبل» به کارگردانی احمد درویش علی پور نیز از جمله برنامه‌هایی است که عموپورنگ به خوبی توانست آن را با بیننده‌های بسیار در میان کودکان و نوجوانان به یک برنامه موفق بدل کند؛ بدون آن که نیاز ببیند کپی یا الهامی از برنامه‌های کودک خارجی داشته باشد. حتی این برنامه به خوبی توانست یادآور برنامه‌ای نوستالژی به نام «محلہ برو و بیا» باشد.

محلہ گل و بلبل و ماجراهایش که در یک محلہ خیالی دارای خانه، خیابان، کوچه، مغازه و شخصیت‌های مختلف می‌گذرد از سال ۹۴ تا سال ۹۸ پخش شد؛ برنامه‌ای که اتفاقاً مورد استقبال بسیار قرار گرفت و برای همین هم چهار سال متوالی به ساخت و پخش خود ادامه داد.

خانه ما

برنامه‌هایی می‌تواند کمک کند تا خانواده‌ها با صرفه جویی‌های درست، آگاهی لازم را به دست آورده و در خانه آن را به کار گیرند. آموزشی که شاید هیچ برنامه آموزشی و کارشناسی نتواند آن را به خوبی برگزاری یک مسابقه که خانواده‌ها در آن حضور دارند، منتقل کند؛ به طوری که عوامل ساخت این مجموعه نیز بر این باورند هیچ کار تلویزیونی تا به این حد به زندگی عادی مردم نزدیک نشده، اما در خانه ما با کمترین دخل و تصرف، بی‌واسطه‌ترین ارتباط با زندگی مردم برقرار شده است.

هفت فصل است که مجموعه «خانه ما» ساخته شده و هر فصل آن با سه خانواده از شهرهای مختلف مانند تهران، تبریز، اهواز، رشت و... بوده. مسابقه‌ای کاملاً خانوادگی آن هم با فرهنگ و رنگ و بوی جامعه ایرانی - اسلامی به تهیه‌کنندگی حسین افشار و کارگردانی احسان عمادی. همین نزدیک بودن این خانواده‌ها با واقعیت جامعه آن هم در شهرهای بزرگ و مختلف موجب شده است بیننده آن را درک کرده و در آن حالت‌هایی از تمارض، خشکی، غلو و... نیز نبیند. از دیگر مزیت‌های این برنامه در انتخاب درست خانواده‌هایی است که توانسته‌اند در مقابل دوربین به خوبی حضور داشته باشند و با هم ارتباط بگیرند. خانواده‌هایی که ببیننده اگر شباهت‌هایی از آن در خانواده خود نبیند در خانواده‌های اطرافیان خود خواهد دید.

برای همین موجب شده تا بیننده با آن ارتباط برقرار کند. مخصوصاً که هدف و موضوع اصلی این مسابقه رقابت بین خانواده‌ها برای انجام صرفه جویی در زندگی است. چون در سال‌های اخیر شاهد آن هستیم که مصرف‌گرایی از عوارض زندگی مدرن شده و سرانه مصرف در خانواده‌های ایرانی در مقایسه با آمارهای جهانی به دلایل گوناگون بالاست و چنین

کتاب‌باز

همه می‌دانیم سرانه مطالعه در کشور پایین است و حتی در برخی موارد جای نگرانی دارد که چرا مردم ما کتاب نمی‌خوانند یا چرا کمتر زمان خود را صرف مطالعه می‌کنند؟ این در حالی است که در بسیاری از کشورهای پیشرفته بخشی از زندگی روزانه آنها به مطالعه می‌گذرد.

همین موضوع باعث می‌شود بسیاری از برنامه‌سازان نه تنها به سراغ کپی برداری از برنامه‌های خارجی که در حوزه کتاب و کتابخوانی است، نروند؛ بلکه سراغ ساخت برنامه‌ای بومی و داخلی در این زمینه نرفتند، چون به این باور رسیدند آنها هم که برای ساخت چنین برنامه‌هایی ورود کرده‌اند با استقبال خاصی مواجه نشده‌اند، چون دایره کسانی که کتابخوان هستند در کشور محدود است.

با وجود این نمی‌توان منکر آن شد برنامه کتاب‌باز که از شبکه نسیم پخش می‌شود جزو برنامه‌های موفق است که اتفاقاً با توجه به همین فضای کتاب‌نخوان بودن جامعه ساخته و طراحی شده است؛ به طوری که حتی فصل به فصل آن که جلو می‌رود پخته‌تر، کامل‌تر و بهتر نیز می‌شود. برنامه کتاب‌باز به یک برنامه شاخص تلویزیونی بدل شده که هم مخاطبانش را پیدا کرده است و هم کتابخوان‌ها را نیز بین مخاطب‌های خود حفظ کرده. محمدرضا رضائیان به عنوان کارگردان و تهیه‌کننده به همراه سروش صحت به عنوان مجری و مهمان‌هایی که اتفاقاً اکثر آنها نام آشنا هستند موجب شده است تا نه تنها مخاطب‌های کتابخوان بلکه مخاطب‌هایی که از کتاب به دور هستند هم پای این برنامه بنشینند و این کاملاً به موضوعی برمی‌گردد که عوامل سازنده آن توانسته‌اند به خوبی مخاطب ایرانی را درک و برای این افراد برنامه‌ای بومی و متناسب با فرهنگ و حال و هوای آنها بسازند.

دورت بگرم ایران

سفر کردن یکی از لذتبخش‌ترین تفریحاتی است که با هیجان، سختی، لذت، تجربه و... همراه است. برنامه‌هایی که در این زمینه چه داخلی و چه خارجی تهیه شده است معمولاً به این صورت بوده که شخصی کوله‌ای پشت خود انداخته و تجربیات سفر خود را بیان می‌کند. این نوع برنامه‌ها عموماً طوری نیست که خانواده‌ها به خصوص کودکان و نوجوانان دور هم جمع شوند و این برنامه را ببینند؛ اما دورت بگرم ایران با ورود خانواده‌ها و فرزندان‌شان در سفر باعث شد تا برنامه‌ای ساخته شود که اتفاقاً مخاطب‌های آن خانواده‌ها باشند.

حسن حبیب‌زاده، تهیه‌کننده و کارگردان این مجموعه با اشاره به این که بسیاری از خانواده‌ها معمولاً تصور می‌کنند زمانی که فرزندی وارد زندگی‌شان شد تا زمانی که کوچک است، نمی‌توان سفر کرد یا اگر قرار باشد سفری انجام گیرد این تفکر را دارند که آن سفر با دشواری‌هایی همراه خواهد بود این برنامه را استارت زد؛ چون اعتقاد داشت با کمی تغییر زاویه دید و توجه به اهمیت کسب تجربه سفر حتی در کودکی، باعث خواهد شد تا سفر کردن با فرزندان

کوچک هم جزو تجربه‌ای به حساب آید و باید آن را به دست آورد.

برای همین می‌توان این برنامه را اتفاق جدیدی در برنامه‌سازی داخلی عنوان کرد که با نگاهی ایرانی - اسلامی در خانواده‌ها ساخته شده است.